

Nr 430.

Av herrar **Sten** och **Sandegård**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om nöjesskatt.

I yttrande över det förslag till nöjesskatteförordning, som låg till grund för proposition till 1919 års riksdag, hade länsstyrelsen i Malmöhus län ansett sig böra hävda, att kyrkokonserter, vid vilka komme till utförande musik av enbart kyrklig karaktär, borde vara fria från skatt. Departementschefen ansåg emellertid — och riksdagen följde honom — att den enda möjliga praktiska utvägen i dessa som i andra gränsfall vore att med ledning av bestämmelserna i varje särskilt fall avgöra, om skatt skulle utgå eller icke. I den nu föreliggande propositionen nr 344 med förslag till förordning om nöjesskatt upptagas bland undantagen, där befrielse alltså skall ske, icke konserter och andra likartade tillställningar i kyrka. Det vill dock synas tämligen klart, att här ingalunda kan vara fråga om nöjestillställningar av den art, som en nöjesskatteförordning borde avse. I regel går ju dessutom den ekonomiska behållningen oavkortad till välgörande eller allmännyttiga ändamål. Vi anse det naturligt och påkallat, att såväl konserter som andra underhållningar, vilka anordnas i kyrka och därmed jämförliga gudstjänstlokaler, alltså undantagas från lagens tillämpningsområde.

Vi hemställa därför,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 344 måtte besluta att för konsert och annan underhållning i kyrka och därmed jämförlig gudstjänstlokal nöjesskatt icke skall utgå.

Stockholm den 3 november 1945.

H. Sten.

Karl Sandegård.
